

Sygn. akt III RC 134/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2021r.

Sąd Rejonowy w Wągrowcu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie :

Przewodniczący : sędzia Rafał Agaciński

Protokolant : st. sekr. sąd. Anna Domagalska

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2021r. w Wągrowcu

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich J. W. i M. W. (1) reprezentowanych przez matkę G. W.

przeciwko A. W.

o alimenty

1. zasądza od pozwanego A. W. na rzecz małoletnich powodów J. W. i M. W. (1) renty alimentacyjne w kwotach po 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie, łącznie 1000 zł (tysiąc złotych) miesięcznie, poczynszy od dnia 22.07.2021r. płatne z góry do 10 - go dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat do rąk matki małoletnich powodów G. W.,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi,
4. odstępuje od obciążenia małoletnich powodów pozostałymi kosztami sądowymi,
5. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Rafał Agaciński

Sygn. akt III RC 134/21

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 22.07.2021r. G. W. działająca w imieniu małoletnich dzieci J. i M. rodz. W. wniosła o zasądzenia od pozwanego A. W. na rzecz małoletnich powodów rent alimentacyjnych w kwocie po 890 zł miesięcznie dla każdego z nich, płatnych do 10-tego dnia każdego miesiąca poczynając od 10.07.2021r., wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki małoletnich. Jednocześnie w pozwie zawarto wnioszek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia poprzez zobowiązanie pozwanego dołożenia na rzecz każdego z małoletnich powodów renty alimentacyjnej po 890 zł miesięcznie na czas trwania postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że małoletni J. ur. (...) i M. ur. (...) są dziećmi G. W. i A. W.. Rodzice małoletnich zawarli związek małżeński dnia 17.05.2014 r., jednak od lutego 2021 r. nie mieszkają razem, a od czasu ich rozstania pozwany przekazał na rzecz swoich dzieci jedynie trzy kwoty tj. 800 zł, 400 zł i 150 zł, w żaden inny sposób nie uczestnicząc w ich wychowaniu i utrzymaniu. Na zaspokojenie potrzeb małoletnich powodów niezbędne są tym czasem kwoty 1.237 zł dla J., który uczęszcza do szkoły podstawowej, a u którego stwierdzono (...), zaburzenia emocjonalne i nadpobudliwość oraz 1.317 zł dla małoletniej M., która uczęszcza do przedszkola. Matka małoletnich zaznaczyła, że małoletni zamieszkują obecnie wyłącznie z nią, a podane koszty ich utrzymania nie uwzględniają niespodziewanych wydatków związanych np. z nagłą chorobą, wizytą u dentysty, zakupem komputera do nauki itp. Nadto G. W. podała, że do lipca 2021 r. pracowała bez umowy o pracę, za wynagrodzeniem w kwocie 2.000 zł miesięcznie, obecnie jest jednak bezrobotna i poszukuje zatrudnienia, zaś jedynym źródłem jej utrzymania są świadczenia w tym, świadczenie wychowawcze 500+ na dwójkę dzieci, zasiłek rodziny 248 zł miesięcznie, jednorazowe zasiłki celowe na zakup żywności i środków czystości w wysokości po 200 zł za lipiec i sierpień 2021 r., oraz zasiłek okresowy z powodu bezrobocia w kwocie 368 zł miesięcznie. Natomiast pozwany z zawodu jest mechanikiem, posiada jednak wieloletnie doświadczenie w pracy w branży budowlanej, a jego zarobki z tego tytułu sięgają kwoty 4.000 zł miesięcznie.

Postanowieniem z dnia 26.07.2021 r. wydanym w sprawie sygn. akt III RC 134/21, tut. Sąd udzielił zabezpieczenia roszczenia na czas trwania procesu poprzez zobowiązanie pozwanego A. W. do uiszczania na rzecz małoletniego powoda J. W. tymczasowej renty alimentacyjnej w kwocie po 680 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniej powódki M. W. (1) tymczasowej renty alimentacyjnej w kwocie po 730 zł miesięcznie, łącznie 1410 zł miesięcznie, począwszy od dnia 22.07.2021r. płatne z góry do 10 dnia każdego kolejnego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat do rąk matki małoletnich powodów G. W..

W piśmie z dnia 05.08.2021 r. A. W. zakwestionował koszty utrzymania małoletnich J. i M., a nadto podniósł, że przedstawicielka ustawowa małoletnich pozostaje na utrzymaniu swojej matki, jego zarobki nie przekraczają kwoty 3.000 zł miesięcznie, przy czym często pozostaje bez pracy z uwagi na sezonowość w branży budowlanej i w tym czasie korzysta z pomocy swojej matki, zaś tylko na opłacenie swoich wydatków mieszkaniowych przeznacza około 1.600 zł miesięcznie. Wreszcie ojciec małoletnich wskazał, że łoży na utrzymanie małoletnich powodów w miarę swoich możliwości, przy czym G. W. nie chce potwierdzać odbioru przekazywanych jej na ten cel kwot, a także stara się utrzymywać z nimi kontakt, jednak matka małoletnich mu to utrudnia.

W kolejnym piśmie procesowym z dnia 12.08.2021 r. pozwany nadal kwestionował okoliczności podniesione w pozwie oraz wyliczenia kosztów utrzymania małoletnich powodów, przedstawiając swoją argumentację w tym zakresie

Pismem z dnia 18.09.2021 r. A. W. wniósł o uchylenie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia z dnia 26.07.2021 r. w całości ewentualnie o obniżenie rent alimentacyjnych zabezpieczonych tych postanowieniem do kwot po 300 zł miesięcznie dla rzecz każdego z małoletnich powodów.

Następnie pismem z dnia 01.10.2021 r. pozwany wskazał, że pismo z dnia 05.08.2021 r. stanowi zażalenie na postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia z dnia 26.07.2021 r. oraz że wnosi on o jego uchylenie w całości.

Postanowieniem z dnia 12.10.2021 r. wydanym w sprawie sygn. akt I RCz 15/21 Sąd Rejonowy w Wągrowcu odrzucił zażalenie pozwanego z dnia 05.08.2021r. na postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia wydane dnia 26.07.2021r. w sprawie sygn. III RC 134/21, jako złożony po terminie.

Zarządzeniem wydanym w toku rozprawy z dnia 03.11.2021r. tut. Sąd zwrócił wniosek pozwanego o uchylenie/zmianę postanowienia z dnia 26.07.2021r. o udzieleniu zabezpieczenia, datowany na dzień 18.09.2021r. wobec nie uzupełnienia jego braków w terminie.

W toku dalszego postępowania, strony podtrzymywały swoje stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni J. W. ur. (...) oraz M. W. (1) ur. (...) są dziećmi G. W. i A. W., przy czym małoletnia M. jest dzieckiem pochodzącym z ich związku małżeńskiego, zawartego dnia 17.05.2014 r., natomiast w stosunku do małoletniego J. pozwany A. W. dnia 28.06.2010 r. uznał swoje ojcostwo przed kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w W.. Rodzice małoletnich nadal formalnie pozostają w związku małżeńskim, jednak nie są już razem i od 28.02.2021 r. nie mieszkają wspólnie. Poza małoletnimi powodami ani G. W., ani A. W. nie posiadają na swoim utrzymaniu innych dzieci.

Obecnie małoletni powodowie zamieszkują wraz z matką w wynajmowanym mieszkaniu z czynszem w kwocie 1.000 zł oraz opłatą do wspólnoty tytułem wywozu odpadów komunalnych w wysokości 80 zł miesięcznie. Na pozostałe koszty utrzymania lokalu składają się opłata za zużycie energii elektrycznej – 80 zł miesięcznie, wodę – 80 zł miesięcznie, ogrzewanie gazowe – 150 zł oraz TV i Internet – 80 zł miesięcznie. Udział; każdego z domowników w tych wydatkach wynosi 490 zł miesięcznie ($1.470 \text{ zł} / 3 = 490 \text{ zł}$).

Małoletni J. uczęszcza do V klasy szkoły podstawowej i w związku z tym większość podręczników otrzymuje bezpłatnie od szkoły, poza podręcznikami do nauki języka niemieckiego i religii, które są odpłatne. Średni miesięczny wydatek z tytułu zakupu podręczników oraz opłacenia składek na radę rodziców, składek klasowych i ubezpieczenia wynosi 30 zł miesięcznie. U małoletniego J. zdiagnozowano (...), w związku z czym pozostaje on pod opieką (...) dla (...) przy J. Centrum (...) w P., przy czym wizyty tam odbywa w ramach NFZ, stale przyjmuje także leki, w związku z czym koszt jego leczenie wynosi 70 zł miesięcznie. Na zaspokojenie pozostałych potrzeb małoletniego J. niezbędne są co miesiąc kwoty 400 zł – wyżywienie, 70 zł – środki higieny i czystości, 100 zł – odzież i obuwie oraz 30 zł – rozrywka.

Małoletnia M. uczęszcza obecnie do zerówki i korzysta tam z pełnego wyżywienia, zaś miesięczny koszt pobytu i wyżywienia w przedszkolu wynosi średnio 175 zł. Na zaspokojenie pozostałych potrzeb małoletniej powódki niezbędne są co miesiąc kwoty 300 zł – wyżywienie w domu, w tym w okresach wolnych od nauki przedszkolnej, 70 zł – środki higieny i czystości, 100 zł – odzież i obuwie, 30 zł – leki na sezonowe infekcje i przeziębienia oraz 30 zł – rozrywka.

Łączny miesięczny koszt zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniego J. wynosi 1.190 zł, zaś małoletniej M. – 1.195 zł.

G. W. posiada wykształcenie średnie ogólne oraz doświadczenie w pracy na stanowisku sprzedawcy. Obecnie zatrudniona jest na podstawie umowy zlecenia na czas określony od 15.09.2021 r. do 31.12.2021 r. w firmie P.H.U. M. W. (2) jako sprzedawca w sklepie (...) w W., a wysokość jej wynagrodzenia uzależniona jest od liczby przepracowanych godzin i wynosi od 1.500 zł do 1.900 zł netto miesięcznie. Poprzednio zaś pracowała bez umowy jako sprzedawca w sklepie odzieżowym i uzyskiwała dochód w wysokości 2.000 zł netto miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów pobiera także świadczenie wychowawcze 500+ na 2 dzieci.

A. W. posiada tytuł czeladnika mechanika pojazdów mechanicznych, a nadto wieloletnie doświadczenie w pracy w branży budowlanej i to zarówno w zakresie prac elewacyjnych, jak i wykończeniowych, zaś zarobki jakie z tego tytułu osiągał oscylowały w granicach kwoty 3.000 zł netto miesięcznie. Obecnie ojciec małoletnich pracuje nadal w branży budowlanej jednak bez umowy.

Pozwany zamieszkuje w wynajmowanym mieszkaniu i ponosi z tego tytułu wydatki w wysokości 460 zł miesięcznie – czynsz do SM (w tym opłata za wywóz odpadów komunalnych, ogrzewanie), 900 zł miesięcznie - czynsz najmu, 55 zł miesięcznie – zużycie energii elektrycznej, woda – 40 zł oraz 75 zł – gaz. Nadto ojciec małoletnich ponosi koszty realizacji kontaktów z małoletnimi, a także zakupuje im okazjonalnie odzież i przekazuje matce dodatkowe środki np. na zakup prezentów świątecznych dla dzieci, ponosząc z tego tytułu średni miesięczny wydatek w wysokości 150 zł.

Żadne z rodziców małoletnich powodów nie posiada prawa jazdy.

W okresie ostatnich 6 miesięcy Powiatowe Urzędy Pracy w O. W. i P. dysponowały ofertami pracy w zawodzie pracownik ogólnobudowlany i dla osób bez zawodu za proponowanym wynagrodzeniem w granicach od 2.800 zł

do 5.400 zł brutto miesięcznie, a także w zawodzie sprzedawcy za wynagrodzeniem w wysokości 2.800 zł brutto miesięcznie.

Egzekucja alimentów wszczęta przez matkę małoletnich wobec pozwanego na podstawie postanowienia z dnia 26.07.2021 r. okazała się bezskuteczna, w związku z czym G. W. złożyła wniosek o wypłatę świadczenia z funduszu alimentacyjnego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: odpisy skróconych i zupełnych aktów urodzenia (k. 8, 9); zaświadczenie lekarskie (k. 10); rachunki i faktury za media oraz umowa najmu mieszkania przedstawione przez stronę powodową (k. 11-13, 14-17); decyzje i zaświadczenia w sprawie świadczeń rodzinnych, wychowawczych (k. 18-21); wydruk danych z PESEL-SAD (k. 24-32); rachunki i faktury za media, potwierdzenia zapłaty oraz umowa najmu mieszkania przedstawione przez stronę pozwaną (k. 45-58); informacje z PUP (k. 107-111, 113, 114); zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach G. W. (k. 22, 162-162v); zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów G. W. (k. 120-121, 124-płyta CD, 131-132, 135-płyta CD) oraz pozwanego A. W. (k. 132, 135- płyta CD).

Co do zasady zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów G. W. Sąd uznał za wiarygodne w zakresie, w jakim okoliczności przez nią podnoszone korelowały z pozostałym zebrany w toku postępowania materiałem dowodowym. Nadto Sąd dał również wiarę zeznaniom matki małoletnich co wysokości kosztów ich wyżywienia, zakupu środków higieny i czystości, a także wydatków na zakup leków dla małoletniego J. i opłat przedszkolnych małoletniej M.. Sąd miał bowiem na uwadze, że kwoty jakie według swych deklaracji matka małoletnich przeznacza na te cele nie odbiegały od przeciętnych wydatków na zaspokojenie tych potrzeb u dzieci w wieku małoletnich powodów, żyjących na podobnej z nimi stopie życiowej, a znanych Sądowi w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych. Również wydatki na zakup leków dla małoletniego J. jak i na opłacenie przedszkola, do którego uczęszcza małoletnia M. nie wzbudziły wątpliwości Sądu co do swej wysokości, albowiem nie były one wygórowane. Co do zasady Sąd dał również wiarę zeznaniom przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów w zakresie uzyskiwanych przez nią dochodów, niemniej nie uwzględnił tych informacji przy ustalaniu możliwości zarobkowych matki dzieci. Kwestia ta zostanie szerzej omówiona w dalszej części uzasadnienia. Uwzględniając zaś stopę życiową małoletnich powodów i ich rodziców oraz fakt, że choć nadal znajdują się oni w okresie rozwoju fizycznego, to jednak ich wzrost nie jest już tak intensywny i gwałtowny jak u młodszych dzieci w związku z czym nie jest konieczne częste i gruntowne wymienia ich garderoby, Sąd uznał za zawyżone podawane przez przedstawicielkę ustawową koszty zakupu odzieży i obuwia ponad kwotę 100 zł miesięcznie dla każdego z małoletnich

Sąd dał wiarę zeznaniom A. W. w zakresie, w jakim dotyczyły one jego doświadczenia zawodowego oraz wysokości uzyskiwanych przez niego zarobków. Jak bowiem wskazał on w toku rozprawy z dnia 17.12.2021r. jego miesięczne zarobki z tytułu pracy w branży budowlanej wynoszą około 3.000 zł netto miesięcznie. Wątpliwości Sądu nie wzbudziły też twierdzenia ojca małoletnich powodów co do wysokości ponoszonych przez niego kosztów mieszkaniowych, albowiem znalazły one potwierdzenie w pozostałym zebrany w toku postępowania materiale dowodowym. Wreszcie Sąd za wiarygodne uznał także zeznania pozwanego co do ponoszenia przez niego wydatków na realizowanie kontaktów z małoletnimi J. i M., okazjonalny zakup odzieży dla nich czy też partycypację w kosztach zakupu prezentów świątecznych, albowiem okoliczności te nie były kwestionowane przez stronę powodową. Wskazać przy tym należy, że uwzględniając wysokość możliwości zarobkowych pozwanego i koszty utrzymania najmowanego przez niego mieszkania, w ocenie Sądu wydatki te nie powinny przekraczać kwoty 150 zł miesięcznie.

Treść i autentyczność zebranych w sprawie dokumentów nie wzbudziła wątpliwości Sądu z urzędu, a same strony w tej kwestii nie zgłaszały zarzutów, wobec czego uznano dokumenty z wartościowy dowód w sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie małoletnich powodów opierało się o treść art. 133 § 1 kro, w myśl którego rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie zaś z art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od

zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiedni do jego wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskalby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie. Oznacza to, że im wyższy standard życia rodziców, tym na wyższym poziomie powinni oni zaspokajać potrzeby dzieci i gwarantować zaspokojenie nie tylko potrzeb podstawowych, ale i potrzeb na wyższym poziomie. Ponadto ustawodawca w § 2 art. 135 kro przewidział możliwość wykonania obowiązku alimentacyjnego w całości lub części względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie także poprzez osobiste starania o jego utrzymanie lub wychowanie. W tym wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Rodzice nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że wykonywanie tego obowiązku stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Są obowiązani podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami. W szczególnych przypadkach, gdy sytuacja dziecka tego wymaga, rodzice mają obowiązek wyzbywania się posiadanego majątku bądź jego niektórych składników, aby w ten sposób podoląć ciężaczemu na nich obowiązkowi alimentacyjnemu. Podstawą oddalenia powództwa o zasądzenie alimentów może być tylko brak wszelkich możliwości po stronie zobowiązanego, nie zaś szczupłość środków, jakimi on rozporządza (por. teza V i IV uchw. SN z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988r., nr 4, poz. 42 oraz orz. SN z 10.10.1969 r. III CRN 350/69, OSNCP 1970, nr 2, poz. 15).

W przypadku opóźnienia w zapłacie przez zobowiązanego świadczeń alimentacyjnych na rzecz uprawnionego, temu ostatniemu przysługuje nadto roszczenie o odsetki ustawowe za opóźnienie w oparciu o art. 481 § 1 i 2 k.c.

Przenosząc powyższe rozważania prawne na grunt ustalonych okoliczności faktycznych w niniejszej sprawie należy stwierdzić, że pełne usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego J. W. wynoszą obecnie około 1.190 zł miesięcznie, natomiast w przypadku małoletniej M. W. (1) kwota ta wynosi około 1.195 zł miesięcznie.

Jak wskazano wcześniej koszty te w zakresie żywienia, zakupu środków higieny i czystości oraz odzieży i obuwia Sąd ustalił w oparciu o zeznania G. W., zweryfikowane na podstawie zasad doświadczenia życiowego, wiedzy na temat przeciętnej wysokości kosztów utrzymania dzieci w wieku małoletnich powodów, żyjących na podobnej z małoletnimi powodami stopie życiowej, posiadanej w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych, a także w oparciu o własne doświadczenie życiowe i posiadaną powszechnie dostępną wiedzę o cenach popularnych produktów i usług. W szczególności wydatki na odzież i obuwie w kwocie ponad 100 zł miesięcznie dla każdego z małoletnich Sąd uznał za zawyżone i nieprzystające do stopy życiowej małoletnich powodów i ich rodziców. Podobnie w kwestii wydatków na zakup leków dla małoletniego J. oraz opłat za przedszkole małoletniej M. Sąd również kierował się twierdzeniami przedstawicielki ustawowej. W szczególności Sąd zważył, że z przedłożonych do akt dokumentów wynika jednoznacznie, że u małoletniego J. stwierdzono występowanie (...). Z wiedzy i doświadczenia Sądu wynika zaś, że dzieci z tym schorzeniem przyjmować muszą szereg leków dla zapewnienia im prawidłowego funkcjonowania, zaś kwota jaką na ten cel każdego miesiąca przeznacza matka małoletnich nie odbiega swą wysokością od przeciętnej wysokości tego rodzaju wydatków znanej Sądowi w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych. Uwzględniając zaś wiek małoletniej M. oraz fakt, że jej matka pracuje zawodowo Sąd nie miał też wątpliwości, że córka pozwanego uczęszcza do przedszkola oraz że w trakcie pobytu w placówce korzysta z pełnego żywienia. W ocenie Sądu ostateczna podana przez matkę małoletnich wysokość opłaty przedszkolnej również nie odbiega od przeciętnej wydatku na ten cel znanego Sądowi w związku z prowadzeniem wielu innych postępowań alimentacyjnych. Wreszcie ustalając koszty utrzymania gospodarstwa domowego Sąd posiłkował się zgromadzonym w toku tego postępowania materiałem dowodowy w postaci rachunków i faktur za media oraz umowy najmu mieszkania. Na koniec Sąd doliczył do kosztów utrzymania każdego z małoletnich kwotę po 30 zł tytułem pokrycia wydatków na rozrywkę małoletnich powodów. Niewątpliwie bowiem dla zapewnienia dziecku właściwego rozwoju intelektualnego, duchowego i społecznego konieczne jest zapewnienie mu wszechstronnej stymulacji również przez zabawę i rozrywkę w postaci chociażby wyjść na basen, czy okazjonalnych wyjść do kina, muzeum czy chociażby do sali zabaw. Wskazać przy tym należy, że kwota 30 zł miesięcznie pozwala zaspokoić te potrzeby dzieci

na ich absolutnie elementarnym poziomie. Do kosztów utrzymania małoletniej M. Sąd doliczył także kwotę 30 zł tytułem zakupu leków na sezonowe infekcje i przeziębienia. Zgodnie bowiem z wiedzą i doświadczeniem Sądu dzieci uczęszczające do przedszkola i pierwszych klas podstawówek znacznie częściej zapadają na infekcje niż starsze dzieci.

Jest bezsporne, że małoletni powodowie nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, a co za tym idzie rodzice są zobowiązani do ich alimentowania zgodnie z art. 133 § 1 kro. Obowiązek ten obciąża rodziców małoletnich w stopniu uzależnionym od usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz od możliwości zarobkowych i majątkowych rodziców (art. 135 § 1 kro oraz art. 129 § 2 kro).

Matka małoletnich powodów dokłada osobistych starań o ich wychowanie i utrzymanie i w ten sposób częściowo realizuje swój obowiązek alimentacyjny względem dzieci (art. 135 § 2 kro). Niemniej w opinii Sądu winna ona również pieniężnie partycypować w pokrywaniu kosztów ich utrzymania. Jak bowiem ustalono małoletni J. uczęszcza do V klasy szkoły podstawowej zaś małoletnia M. jest uczennicą zerówki. Sama matka małoletnich przyznała zaś, że zarówno poprzednio jak i obecnie, podejmuje pracę zawodową i osiąga dochody. Z zeznań G. W. oraz przedłożonych przez nią dowodów wynika przy tym, że zatrudniona jest ona na podstawie umowy zlecenia, a jej wynagrodzenie jest zmienne i zależne od liczby przepracowanych godzin, zaś w okresie od września 2021r. do listopada 2021r. wynosiło od 1.500 zł do 1.900 zł netto miesięcznie. Sąd miał jednak na uwadze, że G. W. nie posiada orzeczenia o niepełnosprawności ani o niezdolności do pracy, chociażby częściowej. Ani zatem wiek małoletnich dzieci, ani też stan zdrowia przedstawicieli ustawowej małoletnich powodów nie wyklucza podjęcia przez nią pracy na pełen etat. Z informacji uzyskanych z Powiatowych Urzędów Pracy w W., O. wynika zaś, że w okresie ostatnich 6 miesięcy dostępne były oferty pracy dla osób pracujących w zawodzie sprzedawca za wynagrodzeniem w wysokości 2.800 zł brutto miesięcznie. W związku z tym Sąd uznał, że możliwości zarobkowe G. W. w rozumieniu art. 135 § 1 k.r.o. równe są minimalnemu wynagrodzeniu krajowemu tj. kwocie 2.800 zł brutto miesięcznie, czyli około 2.060 zł netto. Z tak osiągniętych dochodów matka małoletnich winna ponosić koszty własnego utrzymania, a nadto partycypować w kosztach utrzymania swoich małoletnich dzieci.

Jest oczywiste, że pozwany, będąc świadomy ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem dzieci także powinien w pełni wykorzystać swoje możliwości zarobkowe i majątkowe oraz w sposób odpowiedni gospodarować posiadanymi środkami. Nadto zaznaczyć należy, że obowiązek lożenia na zaspokojenie potrzeb dzieci jest obowiązkiem szczególnym, którego realizacja powinna wyprzedzać wszelkie inne zobowiązania, czemu ustawodawca niejednokrotnie dał wyraz w przepisach. Zgodnie z przyjętą linią orzecniczą dzieci mają w każdej sytuacji prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Oznacza to, iż oboje rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne, w których sami żyją (por. uch. SN z 16.12.1987 - III CZP 81/86 - OSNC 1988, z. 4 poz. 42).

W toku niniejszego postępowania ustalono, że A. W. posiada wieloletnie oraz szerokie doświadczenie w pracy w branży budowlanej i to zarówno w pracach elewacyjnych, jak i wykończeniowych, a więc wykonywanych wewnątrz budynku. Z zeznań samego pozwanego, wynika także, że co do zasady pracuje on bez umowy o pracę, a jego wynagrodzenie wynosi około 3.000 zł netto miesięcznie, zaś z zeznań przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów wynika, że ojciec małoletnich nie posiada orzeczenia o niepełnosprawności ani o niezdolności do pracy. Wreszcie Sąd miał na uwadze, że w okresie ostatnich 6 miesięcy Powiatowe Urzędy Pracy w O. W. i P. dysponowały ofertami pracy w zawodzie pracownik ogólnobudowlany i dla osób bez zawodu za proponowanym wynagrodzeniem w granicach od 2.800 zł do 5.400 zł brutto miesięcznie. Biorąc zaś pod uwagę wszystkie te okoliczności Sąd ustalił, że możliwości zarobkowe pozwanego w rozumieniu art. 135 § 1 kro kształtują się na poziomie kwoty co najmniej 3.200 zł netto miesięcznie.

Oczywiste jest, że z ustalonych w ten sposób dochodów pozwany według zasady równej stopy życiowej, winien pokrywać usprawiedliwione koszty własnego utrzymania oraz przyczyniać się do zaspokojenia potrzeb swoich małoletnich dzieci. Jak ustalono w toku niniejszego postępowania, poza małoletnimi powodami A. W. nie posiada na swoim utrzymaniu innych dzieci. Pozwany nie podniósł też jakoby posiadał szczególne, ponadprzeciętne wymagania w zakresie żywienia, higieny czy użytkowanej odzieży lub obuwia. Nadto zaś na pokrycie kosztów mieszkaniowych (1530 zł) oraz wydatków związanych z realizacją kontaktów z małoletnimi powodami i uczestnictwem w ich wychowaniu i utrzymaniu (150 zł), pozwany potrzebuje co miesiąc około 1.680 zł.

Skoro zatem możliwości zarobkowe pozwanego oscylują w graniach kwoty 3.200 zł netto miesięcznie, to każdego miesiąca po opłaceniu wydatków mieszkaniowych oraz pokryciu wydatków na realizację kontaktów z dziećmi pozwanemu pozostaje do dyspozycji kwota 1.520 zł miesięcznie.

Mając zatem na uwadze powyższe Sąd dokonał podziału kwoty około 1.500 zł stanowiącej pozostałość po opłaceniu przez powoda wyżej wskazanych wydatków, pomiędzy A. W., J. W. i M. W. (1), obciążając pozwanego rentą alimentacyjną w kwocie po 500 zł na rzecz każdego z małoletnich powodów. Jak już bowiem wskazano wyżej, dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie, zaś rodzice nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że wykonywanie tego obowiązku stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar i w związku w tym są obowiązani podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami (tak uchwała SN z dnia 16.12.1987r., sygn. III CZP 81/86). Co istotne alimenty w kwocie 500 zł stanowią zaledwie nieco ponad 40% całkowitych usprawiedliwionych kosztów utrzymania każdego z małoletnich powodów. Oznacza to, że de facto główny ciężar utrzymania małoletnich J. i M. spoczywa na matce dzieci, która dodatkowo w znacznie większym stopniu obciążona jest obowiązkiem dokładania osobistych starań o wychowanie i utrzymanie dzieci. To właśnie bowiem z nią małoletni zamieszkują na co dzień i to ona wykonuje przy nich wszystkie niezbędne czynności opiekuńczo-wychowawcze. W ocenie Sądu taka sytuacja dodatkowo przemawia za obciążeniem pozwanego alimentami w wysokości po 500 zł na rzecz każdego z małoletnich i to nawet jeśli po uiszczeniu alimentów w tej kwocie pozwany będzie zmuszony do zaspokojenia niektórych swoich potrzeb na niższym poziomie. Nawet bowiem w zgodnie funkcjonującym małżeństwie zasadą jest, że koszty utrzymania dzieci i gospodarstwa domowego obciążają każdego małżonka w równym stopniu (art. 27 k.r.o.). Tym czasem w niniejszej sprawie pozwany będzie przyczyniał się do zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb swoich małoletnich dzieci na poziomie zaledwie 42%.

Wreszcie Sąd miał na uwadze, że po uiszczeniu alimentów w tej kwocie pozwany będzie dysponował kwotą 500 zł miesięcznie na zaspokojenie swoich innych podstawowych potrzeb, a więc taką samą kwotą jaką powinienłożyć na każde z małoletnich. Takie rozwiązanie zgodne jest zaś również z zasadą równej stopy życiowej rodziców i dzieci.

Roszczenie zasądzono od daty złożenia pozwu, bowiem strona powodowa nie udowodniła, aby z okresu przed złożeniem pozwu pozostały nadal niezaspokojone potrzeby dzieci lub aby zostały zaciągnięte zobowiązania na pokrycie tych potrzeb, które obecnie muszą być zwrócone.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 102 k.p.c. w myśl którego, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami i odstąpił od obciążenia A. W. tymi kosztami.

Strona powodowa została zwolniona od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych na podstawie na mocy art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2020r., poz. 755 ze zm.). Natomiast uwzględniając charakter roszczenia alimentacyjnego i sytuację małoletnich powodów, na podstawie art. 113 ust. 4 uksc Sąd odstąpił od obciążenia ich pozostałymi kosztami sądowymi w części, w jakiej powództwo zostało oddalone, gdyż w przeciwnym wypadku zostałyby one ściągnięte z zasądzanego roszczenia.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc wyrokowi w pkt 1 nadano z urzędu rygor natychmiastowej wykonalności.

sędzia Rafał Agaciński